

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 21Co/1/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223202634
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Brišková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223202634.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Briškovej a členiek senátu JUDr. Zlatice Javorovej a JUDr. Bibiány Ťažiarovej v spore žalobcov: 1/ A. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 2/ D. B., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 3/ E. F., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 4/ C. G., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt E. XXX, 5/ H. I., nar. X.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 6/ B. I., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 7/ B. F., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, 8/ E. F., nar. XX.X.XXXX, trvalý pobyt C. XXX, všetci žalobcovia zastúpení advokátom: JUDr. Jozef Madej, Laurinská 3, Bratislava, proti žalovanej: J. G., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalovanej proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 8. septembra 2023 č. k. 26C/33/2023-59, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

II. Žalovanej sa nepriznáva náhrada trov konania na súde prvej inštancie a náhrada trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie prvým výrokom nariadil neodkladné opatrenie uložením povinnosti žalovanej zdržať sa obťažovania žalobcov 1/ až 8/ nad mieru primeranú pomerom, šírením hluku spôsobeného chovom psov, ktorý preniká z pozemkov parcela registra „C“ č. 434/10, ostatná plocha, o výmere 248 m², parcela registra „C“ č. 434/18, zastavaná plocha a nádvorie, o výmere 46 m², evidovaných na liste vlastníctva č. XXXX v okrese Dunajská Streda, obec C., katastrálne územie C., na susedné pozemky evidované na listoch vlastníctva č. XXX, XXX, XXXX, XXX, XX, všetky v katastrálnom území C. (I.). O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalobcovia 1/ až 8/ majú nárok spoločne a nerozdielne na náhradu trov konania voči žalovanej v rozsahu 100 % (II.).

2. Rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2, § 328 ods. 1, § 330 ods. 1, 2, § 333, § 336 ods. 1 CSP (Civilný sporový poriadok č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov), § 127 ods. 1 O. z. (Občiansky zákonník č. 40/1964 Zb. v znení neskorších predpisov), § 27 ods. 1 zákona č. 355/2007 Z. z. o ochrane, podpore a rozvoji verejného zdravia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, prílohou vyhlášky Ministerstva zdravotníctva SR č. 549/2007 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o prípustných hodnotách hluku, infrazvuku a vibrácií a o požiadavkách na objektivizáciu hluku, infrazvuku a vibrácií v životnom prostredí. Vecne zdôvodnil osvedčenou skutočnosťou, že z pozemku žalovanej sa šíri štekot psov, ktorého intenzita podľa vykonaného merania prekračuje limity povolené vyššie uvedenou vyhláškou. Z grafického znázornenia časového priebehu merania hluku vyplývalo, že tento špecifický hluk prekračuje najvyššie prípustné limity, vo vonkajšom ako i vnútornom prostredí, čím dochádza k rušeniu žalobcov, v priebehu celého dňa, tiež vo večerných a nočných hodinách (obvyklá doba spánku, kedy dochádza k prekročeniu limitov hluku častejšie a intenzívnejšie). Z dlhodobého hľadiska je takýto hluk spôsobiteľ v podstatnej miere

rušiť osoby. Žalobkyne 1/ a 3/ pritom osvedčili liečbu na vysoký krvný tlak, majú poruchu zaspávania a neprimeraný hluk môže mať podstatne nepriaznivý dopad na ich zdravotný stav (žalobkyňa 1/ sa blíži k dôchodkovému veku a žalobkyňa 3/ ho dosiahla). Žalobcovia podľa záveru súdu prvej inštancie osvedčili, že žalovaná ich nad mieru primeranú pomerom obťažuje hlukom, keďže v držbe má viacero psov, ktorých štekot v podstatnej miere prekračuje najvyššie prípustné limity hluku z iných zdrojov, najmä vo večerných a nočných hodinách.

3. Podľa odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalobcovia predložili listinný dôkaz o vykonaní merania imisíí hluku z prevádzky chovnej stanice psov žalovanej (zo dňa 28.6.2023), spoločnosťou Klub ZPS vo vibroakustike, s.r.o.), v období od 15.6.2023 do 17.6.2023, v ktorom bolo vykonané 24-hodinové paralelné meranie hluku. Boli vytypované viaceré meracie body. Jeden z nich sa nachádzal na vonkajšom priestore rodinného domu č. XXX a druhý rozhodujúci merací bod bol vo vnútornom priestore rodinného domu č. XXX (žalobcov 1, 2). Nameraná hodnota vo vonkajších priestoroch z iných zdrojov cez deň (od 6:00 hod. do 18:00 hod.) bola 59 dB, večer (od 18:00 hod. do 22:00 hod.) 68,3 dB, v noci (od 22:00 hod. do 6:00 hod.) 49,1 dB. Vo vnútornej meracej stanici bola nameraná hodnota z iných zdrojov cez deň 42,7 dB, večer 46,8 dB, v noci 30,3 dB. Veličiny hluku vo vonkajšom i vnútornom prostredí z iných zdrojov boli prekročené vo všetkých troch referenčných časových intervaloch (podľa prílohy k vyhláške prípustnými hodnotami veličín hluku vo vonkajšom prostredí sú: cez deň 50 dB, večer 50 dB a v noci 45 dB; vo vnútornom prostredí cez deň 40 dB, večer 40 dB a v noci 30 dB).

4. Súd prvej inštancie v napadnutom rozhodnutí konštatoval, že na uvedený problém bolo poukazované minimálne od roku 2018, o čom svedčia správy Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Dunajská Streda (z úradných záznamov vyplýva vykonanie kontroly so zistením, že žalovaná chová 9 psov, ktorí sú držaní v šiestich vonkajších zastrešených kotercoch, s vyhovujúcimi rozmermi pre daný druh zvierat a hmotnostnú kategóriu, zvieratá boli v dobrom kondičnom stave, bez známok týrania, fyzického poranenia, alebo zlého zaobchádzania, v čase kontroly mali k dispozícii vodu. Chovné zariadenie bolo čisté, bez neprimeraného zápachu, psy boli kľudnej povahy, bez známok agresivity a nadmerného štekotu na neznáme osoby. Koterce boli dostatočne zabezpečené proti úniku psov), pričom podanie týkajúce sa sťažností (vo veciach spadajúcich do kompetencie uvedeného úradu) bolo vyhodnotené ako neopodstatnené.

5. Podľa záveru súdu prvej inštancie sa neodkladným opatrením neprimerane nezasiahne do práv žalovanej, ktorej sa nezakazuje chovať psov na pozemku, avšak je potrebné, aby vykonala kroky k tomu, aby neobťažovala žalobcov nad mieru primeranú pomerom. Súd neuložil žalovanej akým spôsobom má doceliť túto povinnosť, keďže konštatoval, že nemá k tomu potrebné informácie, avšak zastáva názor, že existuje finančné nenáročné riešenie (napr. postavenie protihlukovej bariéry alebo zabezpečenie chovu psov vo vnútorných priestoroch, a pod.). S odôvodnením, že ide o neodkladné opatrenie, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej, súd prvej inštancie žalobcom neuložil povinnosť podať žalobu vo veci samej, keďže už samotným nariadením neodkladného opatrenia sa docielia spravodlivé a trvalé usporiadanie pomerov medzi stranami (zdĺhavé sporové konanie by mohlo podľa názoru súdu ešte viac narušiť susedské vzťahy). Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prvej inštancie priznal žalobcom nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

6. Proti tomuto uzneseniu podala včas odvolanie žalovaná navrhujúc jeho zrušenie. Tvrdenia v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia (prevzaté aj do napadnutého uznesenia) označila za väčšinou nepravdivé. Potvrdila, že je chovateľkou psov (je to jej záľuba). Z dôvodu lepších pracovných príležitostí si vybrala danú lokalitu. Kúpený dom bol dlhšie obdobie ponúkaný na predaj, bez záujmu okolia. Ide o samostatne stojaci dom na ľavej strane slepej ulice. Z ľavej ani z pravej strany nemá susedov a za domom je kanál a následne hrádza vodného diela. Miesto sa preto javilo žalovanej ako vhodné pre jej osobu a psov. Žalovaná má registrovanú chovateľskú stanicu, o čom predložila potvrdenie. Tieto zvieratá nechová len pre svoje potešenie, ale aj z dôvodu pomoci ostatným (za týmto účelom predložila listinný dôkaz o vykonanej canisterapeutickej skúške psa a psovoda s certifikátom, ako aj pridelenie známky SČK-BKZB). Psy vychováva do triedy pracovnej, o čom predložila potvrdenie Slovenskej kynologickej jednoty. Chodí s nimi na rôzne výstavy, na ktorých sú kontrolované aj z hľadiska ovládateľnosti, ako reagujú na okolie, cudzích ľudí a zvieratá, pričom dosahujú vynikajúce výsledky (o výstavách predložila diplomy, ako aj doklad o skúškach ovládateľnosti, z ktorých má vyplývať, že psy dosahujú výborné výsledky v základnom aj ďalšom výcviku). Nejde o nevychované či zanedbané zvieratá. Nebehajú nekontrolovane v exteriéry, keďže majú vytvorené voliéry, v ktorých sa zdržiavajú. Dvaja z nich, ktoré

majú sklon k hláseniu rušivých vplyvov (prejdenie auta, prechod rybárov pri kanáli, a pod.) na noc žalovaná berie do domu, aby nerušili okolie. Zvieratá nie sú len jej vlastníctvom, ale aj jej dobrých známych, napr. počas ich dovolenky, alebo ak s výcvikom psa potrebujú pomoc (za tieto služby neberie odplatu).

7. Žalovaná v odvolaní poukázala na oznámenie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Dunajská Streda, z ktorej vyplýva, že psy boli kludnej povahy, bez známok agresivity a nadmerného štekotu na neznáme osoby. Namietala listinný dôkaz týkajúci sa merania hluku predložený žalobcami. O vykonávaní tohto merania nebola informovaná, nemá vedomosť aké bolo prostredie, či psy neboli vyprovokované, aby začali štekať (na prvej strane protokolu je pred psom neznámy predmet strčený do dvora žalovanej, ktorý vyzeral ako napr. rukoväť nejakého nástroja). Ak štekot psov bol nameraný len v tých momentoch, kde je to označené a ostatné hodnoty akustického merania sú hlučnosťou prostredia, vyplýva z toho, že celé prostredie je hlučné a sú tam aj iné zvuky, nielen prípadný štekot psov žalovanej. Žalobcovia podľa názoru žalovanej vidia problém len v štekote jej psov, neprekážajú im napr. zvuky vydávané pávmi chovanými v okolí, štekot iných psov z okolitých ulíc (napr. jazvečík žalobcov B. vonku neustále šteká), ako ani zvuky vydávané hydinou chovanou v ulici a tiež mačkami. Celú záležitosť vníma žalovaná ako zámer, aby odišla zo susedstva žalobcov. Namietala i účasť žalobcu 4/, ktorý ani nebyva v susedstve, ale vo vedľajšej obci. Žalobcovia neosvedčili potrebu nariadenia neodkladného opatrenia, ktoré je nekonkrétne a nevykonateľné.

8. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu navrhli napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia sa týka skutočnosti, že psy na pozemku žalovanej vytvárajú hluk, ktorý obmedzuje nad mieru primeranú pomerom vlastníkov susedných nehnuteľností, pri nerušenom výkone ich vlastníckeho práva. Predmetné tvrdenie žalobcovia preukázali predložením protokolu o meraní imisií hluku, vypracovaný akreditovaným skúšobným laboratóriom pre meranie hluku, podľa požiadaviek príslušnej normy. Meranie prebiehalo nepretržite od 15.6.2023 do 17.6.2023, preto tvrdenie, že niekto mal údajne provokovať psov je nepravdivé aj s ohľadom na namerané hodnoty hluku. Obdobne tvrdenie žalovanej o hlučnosti celého prostredia sa nezakladá na pravde. Osem susedov tvrdí, že hluk robia psy žalovanej a uvedené potvrdzujú aj odborné merania. Pre žalobcom nie je problematická osoba žalovanej, ale jej neochota pochopiť, že jej psy rušia susedov nad mieru primeranú pomerom. Ak žalovaná nevie zabezpečiť, aby jej alebo cudzie psy nerušili nad mieru primeranú pomerom susedov, je namieste otázka či má prevádzkovať chovnú stanicu v zastavanom území obce. Žalobcovia majú za to, že hodnoverne osvedčili dôvodnosť a trvanie nároku. Žalovaná relevantným spôsobom nevyvrátila tvrdenia žalobcov, že psy nadmerným hlučnosťou obmedzujú vlastnícke právo vlastníkov susedných pozemkov.

9. Odvolací súd podľa § 34 CSP (Civilný sporový poriadok zákon č. 160/2015 Z. z. v znení neskorších predpisov) po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 357 písm. d/ CSP), po skonštatovaní, že odvolanie obsahuje zákonom stanovené náležitosti (§ 363 CSP), preskúmal napadnuté uznesenie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP), postupom bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že sú dané dôvody na zmenu napadnutého rozhodnutia.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Neodkladným opatrením sa sleduje procesná ochrana porušeného alebo ohrozeného práva do doby využitia procesných mechanizmov, slúžiacich na realizáciu práva na súdnu ochranu, bez ďalšieho porušovania alebo ohrozovania práva, o ochranu ktorého žalujúca strana žiada. Nepriznáva sa ním žiaden nárok a pri jeho nariaďovaní prevláda záujem na rýchlosti rozhodnutia nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení.

12. Zákonným predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je osvedčenie základných skutočností potrebných pre záver o dôvodnosti a trvaní nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana. Predpokladom pre nariadenie neodkladného opatrenia je tiež osvedčenie, že bez okamžitej dočasnej úpravy pomerov, by bolo právo účastníka konania ohrozené.

13. Dokazovanie v konaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia má povahu osvedčovania. Žalobca osvedčuje dôvodnosť a trvanie chráneného nároku (nároku vo veci samej), ako i potrebu neodkladnej úpravy pomerov. Nevykonáva sa plnohodnotné dokazovanie, keďže pre dôvodnosť a trvanie chráneného nároku postačí, ak je osvedčený, nie preukázaný.

14. Osvedčenie znamená, že súd zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti, na základe predložených dôkazov, teda nie všetky rozhodujúce skutočnosti, pričom postačuje ak osvedčená skutočnosť, vzhľadom na všetky okolnosti, sa javí ako pravdepodobná. Oprávnenej osobe sa tak poskytuje dočasná ochrana, aby sa zabránilo ďalšiemu zhoršovaniu jeho pozície aj za cenu, že skutkový stav veci nie je ešte náležite zistený a teda, že subjektívne právo a jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné (porov. uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 9Co/26/2018).

15. Procesná konštrukcia rozhodovania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia určitým spôsobom zasahuje do princípu rovnosti strán a popiera tradičnú zásahu nech je vypočítaná aj druhá strana. Vzhľadom na variabilitu individuálnych právnych vzťahov nemožno vylúčiť procesné situácie, keď sa žalobca bude návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhať rozhodnutia, ktoré bude z hľadiska výroku totožné s prípadným rozhodnutím vo veci samej. Civilný sporový poriadok výslovne pripúšťa nariadenie aj takého neodkladného opatrenia, ktorého obsah by bol totožný s výrokom vo veci samej (§ 330 ods. 2 CSP). Kritériom pre akceptovateľnosť takéhoto rozhodnutia je to, že totožnosť výrokov pripúšťa povaha veci. Súd má preto vždy individuálne vyhodnotiť, či povaha prejednávanej veci pripúšťa nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia, tiež z hľadiska totožnosti výrokov, k čomu v posudzovanej veci nedošlo.

16. Osobitne je nutné individuálne vyhodnotiť prípady, ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje k rozhodnutiu, ktoré nevykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany a samotné nariadenie neodkladného opatrenia konzumuje vec samú (stáva sa vecou samou). V prejednávanej veci súd prvej inštancie posúdil návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia bez charakteru dočasnosti, napriek navrhovanej predbežnej ochrane žalobcami, pred začatím konania vo veci samej (uložením im povinnosti podať žalobu vo veci samej postupom súdu podľa § 336 ods. 1 CSP).

17. Rýchle a pružné riešenie situácie neodkladným opatrením, vyžadujúce okamžitý zásah súdu, vylučuje zotrvať v konaní na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov.

18. Ustanovenie § 127 Občianskeho zákonníka (o ktoré opierali žalobcovia svoj hmotnoprávny nárok v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia) reguluje kolíziu dvoch na sebe nezávislých práv, ktorých výkon môže ovplyvňovať uplatnenie práva iného. Uvedené zákonné ustanovenie teda sleduje, aby realizácia práv z týchto vzťahov nezasahovala (alebo čo najmenej zasahovala) do práv iných, v zmysle princípu vyjadreného v ustanovení § 3 ods. 1 O. z. (porov. Krajčo, J. Občiansky zákonník pre prax (komentár). Bratislava: Eurounion, 2015, 981 s.).

19. Určenie, či ide o obťažovanie nad mieru primeranú pomerov (§ 127 O. z.) je vecou sudcovskej úvahy, kedy sa v procese dokazovania zisťuje aká miera obťažovania neprekračuje prípustné hodnoty imisií, vrátane hluku, v danom konkrétnom mieste. Ide o právnu normu s relatívne neurčitou hypotézou, ktorá prenecháva súdu aby v každom jednotlivom prípade vymedzil hypotézu právnej normy zo širokého, vopred neobmedzeného okruhu, na základe výsledkov dokazovania (t.j. čo je objektívne žiadúce v konkrétnych pomeroch).

20. V posudzovanom prípade povaha a skutkový stav veci odôvodňovali potrebu zotrvať na požiadavke preukázania dôvodnosti a trvania chráneného nároku, na základe plnohodnotného dokazovania v spore, nie osvedčovania rozhodujúcich skutočností, týkajúcich sa kolízie dvoch vlastníckych práv (žalobcov a žalovanej), naviac rozhodnutím, ktoré nemalo ani charakter dočasnosti.

21. Žalovaná namietala nesprávnosť skutkových zistení súdom prvej inštancie, ktorý pri svojom rozhodovaní vzal do úvahy výlučne tvrdenia a listinné dôkazy žalujúcej strany, zasahujúc do princípu rovnosti strán konania, spočívajúcom v rovnakej miere možnosti uplatňovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany (§ 149 CSP), ako i zásady vykonávania a hodnotenia dôkazov (§ 188 CSP a § 191 CSP).

22. Žalovaná, ktorá popiera rušenie žalobcov nadmerným hlukom štekotom psov z jej chovateľskej stanice, namietala okolnosti vykonávania merania prípustnosti hodnôt hluku z chovateľskej stanice psov na pozemkoch v jej vlastníctve, ako aj závery obsiahnuté v listinnom dôkaze o tomto expertíznom meraní, vzhľadom na rôzne zdroje hluku v danej lokalite.

23. Je potrebné uviesť, že vo vzťahu k žalobcom 3/ až 8/ ani nedošlo ku konkrétnemu vyhodnoteniu osvedčenia nároku, ktorému sa má poskytnúť procesná ochrana, súdom prvej inštancie, keďže meracie body v procese merania hluku certifikovanou spoločnosťou, posudzované súdom prvej inštancie, sa nachádzali vo vonkajšom a vnútornom priestore rodinného domu č. XXX (žalobcov 1/ a 2/), pričom práve lokalizácia dotknutých nehnuteľností (vrátane rozdielnej vzdialenosti od tvrdeného zdroja rušenia) predstavovali rozhodujúce skutočnosti, z hľadiska prekročenia prípustných hodnôt v referenčných časových intervaloch.

24. Vo vzťahu k žalobcom 1/, 2/ na základe listinného dôkazu o expertíznom meraní hluku, súd prvej inštancie všeobecne vyhodnotil ako osvedčenú skutočnosť, že štekot psov prekračuje najvyššie prípustné limity hluku z iných zdrojov (najmä vo večerných a nočných hodinách) v podstatnej miere, napriek tomu, že napr. vo vnútornej meracej stanici bola nameraná hodnota hluku z iných zdrojov 30,3 dB, pričom normou stanovená prípustná hodnota predstavovala 30 dB.

25. Riešenie dlhšie trvajúceho sporu v prípade predmetnej kolízie vlastníckych práv strán konania, ako i zabezpečenie riadneho výkonu vlastníckych práv dotknutých subjektov (osobitne ochranu zdravia), vyžaduje prejednanie sporu medzi stranami na základe žaloby v konaní vo veci samej (prednostne alternatívnym mimosúdnyim riešením sporu, nie však neodkladným opatrením).

26. Žiada sa dodať, že hoci žalovaný rušiteľ si sám volí postup akým odstráni závadný stav spočívajúci v šírení imisií (dostatočnosť opatrení sa skúma v exekučnom konaní), nadmerné obťažovanie hlukom je vyjadriteľné príslušnou kvantifikáciou, vzhľadom na požiadavku vykonateľnosti rozhodnutia.

27. Odvolací súd podľa § 388 CSP rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil a návrh žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

28. Podľa § 396 ods. 2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie. Podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP súd v rozhodnutí prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Žalovaná bola v konaní pred súdom prvej inštancie úspešná, vznikol jej preto nárok na náhradu trov tohto konania, voči žalobcom, v konaní neúspešným. Žalobkyni podľa obsahu spisu v konaní trovy nevznikli. Bolo preto v súlade s článkom 17 základných princípov CSP, zakotvujúcim procesnú ekonomiu, rozhodnúť priamo tak, že žalovanej sa nárok na náhradu trov konania na súde prvej inštancie nepriznáva (porov. uznesenie NS SR sp. zn. 7Cdo 14/2018).

29. O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná, preto jej vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v odvolacom konaní neúspešným. Podľa obsahu spisu v odvolacom konaní žalovanej trovy konania nevznikli, ako ani si ich náhradu neuplatnila, preto bolo rozhodnuté tak, že žalovanej sa nepriznáva náhrada trov odvolacieho konania.

30. Uznesenie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a/ až n/.

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a/ a b/.

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie.

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.